

No Passaran

La revista d'Unitat Contra el Feixisme i el Racisme

Novembre 2018

✉ info@UCFR.cat 🏠 UCFR.cat 📺 unitatcfr 🐦 unitatvsracisme

Totes som antifeixistes!

Sóc la **Iolanda Maurici**, membre de l'entitat sociocultural **Ger de Sant Pere de Ribes**. El Ger va respondre a la crida inicial el que va fer un grup de persones preocupades pel creixement del feixisme arreu. Era el 2010 i Plataforma per Catalunya tenia representació en alguns ajuntaments. Vam veure que existia la possibilitat real que entressin al Parlament de Catalunya, de manera que, tant el Ger com UM9-CUP, vam ser una de les entitats impulsores del moviment que vam presentar l'octubre d'aquell mateix any, Unitat Contra el Feixisme i el Racisme.

A més de ser membre de l'entitat **Ger** formo part de la **Xarxa Feminista** i d'altres iniciatives locals. Entre d'altres vam impulsar la creació d'un grup lo-

cal centrat en el refugi com a **Stop Mare Mortum**. Com a Unitat contra el Feixisme i el Racisme em defineixo com una 'enredadora', en el sentit de propiciar l'enxarxament entre gent tant diversa com sigui possible que compartim el rebuig al racisme i la xenofòbia i que plantem cara al feixisme. Vaja que em 'toca', i amb molt de gust, anar allà on ens demanen a parlar sobre el nostre moviment i com encarem la lluita contra l'extrema dreta, la islamofòbia o el racisme; col·laborant a l'extensió del moviment cap al sud.

Sóc la **Irina Illa Pueyo**, estudiant de ciències polítiques, monitora de lleure i dependenta. Sóc catalana amb arrels afrocolombianes, una realitat que m'ha portat a lluitar contra el

racisme i el feixisme. Participo a **UCFR** perquè s'hi uneixen aquestes dues lluites, amb arrels històriques, actuals. Lluito contra el **racisme** perquè és inherent a la meva existència, i contra el **feixisme** perquè és un moviment creixent que posa damunt la taula el debat per a l'eliminació de drets fonamentals. Sóc **activista local**, escric entorn l'**antirracisme** i participo de diversos **moviments polítics i socials**.

Malgrat la criminalització de l'antifeixisme, a Unitat Contra el Feixisme i el Racisme volem compartir que som moltes les qui som antifeixistes, i tu també ho ets. Les antifeixistes som les qui defensem els drets fonamentals per sobre de qualsevol frontera, les qui lluitem contra els discursos d'odi, en definitiva, les qui posem al centre la convivència. Són els feixistes els qui escampen terror, violència i odi. Solidaritat amb totes les antifeixistes represaliades.

NOU BARRIS PER A TOTHOM

Victòries antifeixistes a favor de la convivència en la diversitat al districte

De Roger Serrano i Ballester

Avui, passar pel Carrer Japó de Prosperitat és un viu reflex de com deixar fora de joc una campanya racista islamòbica, impulsada per organitzacions feixistes.

Gràcies al treball associatiu del barri, amb el suport dels moviments socials, i després d'una campanya per desemmascarar els partits feixistes que feien campanya contra l'obertura de la mesquita —amb l'inici de processos judicials per delictes d'odi contra aquests— (Democràcia Nacional, PxC, etc), s'ha normalitzat l'activitat habitual d'aquesta.

Ara, amb prou feines queden 5 pancartes als balcons del carrer en contra de la mesquita, a diferència de mesos abans, evidenciant-se així el nucli dur irreductible que viu de l'odi cap al propi veïnat.

Fins i tot, veïnes del carrer que en un principi s'oposaven a l'obertura de la mesquita han baixat a disculpar-se i conèixer realment aquest espai i la seva gent.

Per a altra banda, els diversos atacs feixistes al Casal Popular 3 Voltes Rebel de Nou Barris, perpetrats per membres de Democràcia Nacional (DN) i Hermanos Cruzados, amb el seu punt culminant a finals d'aquest juliol, han acabat amb un resultat totalment positiu per al moviment antifeixista a Nou Barris gràcies a la persistent mobilització i denúncia.

Hem aconseguit mostrar que realment no són un grup patriota, sinó que es tracta de grups feixistes. El veïnat ha vist el feixisme al seu barri, deixant de ser aquest una qüestió amagada en els llibres d'història o una baralla "entre bandes d'unionistes i independentistes".

Com a conseqüència, l'activitat de DN aïllada i internament ha explotat. El sector barceloní més visceral no ha assolit la seva pretensió de ser un partit feixista europeu amb imatges "de corbata". Sembla ser que alguns membres del nucli dur del partit durant la campanya islamòfoba a Carrer Japó i els atacs al Casal Popular 3VR han estat exclosos del nucli dur de l'organització feixista.

Sigui com sigui la seva regeneració, DN ha quedat desemmascarada i marcada a Nou Barris. I la mesquita oberta per al veïnat.

La situació actual són dos processos judicials per delictes d'odi contra membres de Democràcia Nacional. Malauradament, arran l'episodi d'atac al Casal Popular Tres Voltes Rebel al juliol, un company antifeixista està sent també processat amb una ordre d'allunyament cautelar respecte al Casal.

En els conflictes de la mesquita i del Casal Popular la mala gestió de la policia, tant de la Guàrdia Urbana com dels Mossos

d'Esquadra, ha estat reiterada, fins a punts de permissivitat i connivència amb els feixistes, i de pressió i acusació al veïnat antifeixista de ser el detonant dels conflictes.

Si el teixit veïnal i associatiu, entitats i organitzacions treballen i lluitem juntes unitàriament colze a colze cap a la construcció d'una convivència real i en contra del feixisme i l'extrema dreta creixent, no deixarem cap espai al discurs de l'odi als nostres barris.

Malgrat els atacs i la repressió, podem dir ben alt que ha Nou Barris hem teixit una victòria. Victòria que només ha estat possible gràcies a l'esforç i constància en la lluita de totes nosaltres, des de les Associacions de Veïns i Veïnes i casals, fins a diversos espais polítics i antifeixistes. A Nou Barris tenim un altre precedent i exemple de victòria en pro a la convivència en la diversitat.

La feina no s'atura. Cal seguir treballant en clau antifeixista i promovent convivència en la diversitat al districte. Seguim necessitant la solidaritat, el suport i l'escalfor cara les campanyes de denúncia contra DN i el suport al company represaliat. **Seguim amb més força! Per uns barris lliures de feixisme i discriminació!**

16-M: Per un món sense feixisme ni racisme

De Marina Morante

A la darrera assemblea general d'Unitat Contra el Feixisme i el Racisme vam aprovar per unanimitat la **construcció d'una mobilització de clau internacional** contra l'auge del feixisme i el racisme arreu. Aquesta proposta es va llançar a la conferència del moviment germà grec (KEERFA) i es va concretar a les jornades anti-feixistes a Londres, del moviment germà britànic Stand Up To Racism. A ambdues convocatòries hi van participar companys i companyes d'UCFR.

La victòria de Bolsonaro al Brasil, les mobilitzacions feixistes arreu d'Europa o l'alarmant acte a Vista Alegre (Madrid) organitzat per VOX han evidenciat el que feia temps que moltes persones veníem anunciant: l'auge de l'extrema dreta és una realitat i cal fer-hi front. A més, la situació a les fronteres segueix sent de barbàrie: les devolucions en calent a la frontera sud, la vulneració dels drets dels refugiats i les refugiades, les morts a la Mediterrània...i també el racisme impregnat en la nostra societat: la islamofòbia als mitjans, les identificacions per perfil ètnic o les persecucions policials.

Però de res serveix el derrotisme, és hora de demostrar que, com van fer els i les companyes anti-feixistes d'Alemanya: **nosaltres som més**. Hem vist que el discurs que demana silenci i inacció davant el feixisme, per no donar-los propaganda davant les campanyes i violències, ha fracassat i que només organitzant una res-

posta unitària des de baix és com se l'ha aconseguit aturar arreu.

Una mobilització internacional: construir, teixir aliances i demostrar la nostra força

És aquí on rau el sentit de la mobilització del 16 de març, una mobilització internacional que denunciï, de forma coordinada i unitària, l'auge del feixisme i les polítiques racistes de barbàrie, a més dels discursos d'odi, com el de la islamofòbia o la rromafòbia, que serveixen com a cultiu del feixisme i la ultradreta.

Trobada Internacional a Atenes

Però la mobilització, en sí, no és l'únic objectiu. Preparar aquesta mobilització ens ha de servir per posar les temàtiques de l'antifeixisme i l'antirracisme al centre dels espais comunitaris, socials i polítics. Hem de dur les reivindicacions als Casals de Joves, als nostres llocs de treball, als instituts o a les universitats. Així doncs, cal construir la mobilització: **des de la base, per empenyer i mostrar la nostra força**.

D'altra banda, la construcció d'aquesta mobilització també ens ha de portar a teixir **aliances internacionals**, per colpejar de forma conjunta al feixisme que, malgrat tingui una expressió peculiar a cada país o regió, també s'està organitzant internacionalment i comparteix trets comuns. De fet, ja s'estan gestant elaboracions internacionals conjuntes des de les darreres trobades interna-

cionals per a preparar la mobilització.

Trobada Internacional a Londres

Dos eixos polítics principals: ni feixisme, ni racisme

Així doncs, en el context esmentat i amb els objectius plantejats als anteriors paràgrafs només manca un aspecte: I què proposem des d'UCFR? Quines demandes encapçalaran la manifestació?

Com és conegut, UCFR està format per més de 600 entitats polítiques, socials i culturals. Les sensibilitats que s'hi aglutinen són diverses i plurals. Tot i així, els eixos que plantegem són de consens i compartits. Les línies són:

- **Cap espai per a la ultradreta i el feixisme: ni VOX ni Democràcia Nacional. Que no ens enganyin malgrat portin corbates.**
- **Prou impunitat cap a les agressions feixistes.**
- **Prou criminalització de l'antifeixisme. Totes som antifeixistes.**
- **Obrim fronteres. Cap persona és il·legal.**
- **Per una societat antirracista: stop islamofòbia, rromafòbia i negrefòbia.**

Un problema llamado Jair Bolsonaro

De Bruna Marçal Cabrera, periodista i fotògrafa brasilenya

No creo que sea necesario presentar a esta persona. Pero vale la pena mencionar quién es Jair Bolsonaro para los brasileños de izquierda antes de cualquier otra cosa. El presidente de Brasil a partir de 1 de enero de 2019 es un ex militar, un señor con tres hijos hombres que cree que su hija mujer fue un momento de debilidad de su masculinidad, más que esto, reafirma que las mujeres deben cobrar menos porque se quedan embarazadas.

En una discusión acalorada en 2003, Bolsonaro amenazó a una diputada federal llamada Maria do Rosário (profesora y política). Como si fuera una broma, dijo que no la violaría porque ella no lo merecía. Años más tarde, en 2015, presencié en una entrevista que hice yo misma a esta política Gaúcha en un café de Porto Alegre, como un seguidor de Bolsonaro dijo a Maria do Rosário que él estaba en lo cierto en relación a la violación. ¿Por qué? Porque ella defiende los derechos humanos y esto no es una cosa buena para la derecha. Años más tarde, después de una decisión judicial, Bolsonaro fue condenado a pagar una indemnización de R\$10.000 (2.000 €) a dicha diputada.

Ahora la realidad es otra. Jair Bolsonaro no es más un diputado federal, y pasará al cargo de Presidente. Presidente de una nación con una diversidad cultural gigantesca, y con muchos problemas, donde se violan los derechos hu-

manos y se mata por la diferencia económica.

Somos más de 200 millones de ciudadanos, donde el 53% son negros. Os voy a presentar algunos datos para que se aclare un poco la realidad brasileña: La posibilidad de un negro ser analfabeto es cinco veces mayor que la de un blanco. Solamente una de cada cuatro personas negras tiene grado superior y cerca del 70% de las personas en una situación de pobreza extrema son negras. Los negros también son los que más mueren a manos de la policía.

Por otro lado, los homosexuales son considerados un problema para el nuevo Presidente electo. Según Bolsonaro, el gobierno de izquierda quería enseñar a las niñas y niños en la escuela sobre homosexualidad con el llamado "Kit Gay". Pero en realidad, la idea era enseñar sobre sexualidad para prevenir abusos sexuales. No hubo manera de convencer a Bolsonaro y a sus electores sobre la importancia de este tema, a pesar de que el 51% de los casos de violación denunciados tienen como víctimas a niños y niñas de hasta 13 años. Los adolescentes de 14 a 17 años representan el 17% de las víctimas.

¿Qué esperar de un gobierno que quiere crecer ignorando todos estos datos y muchos otros que nos muestran las desigualdades?

No tengo certezas, espero estar equivocada, pero lo que viene no es bueno. Quizás la economía crezca, en base a las expectativas de mercado que representan, hay al menos, unas 25 empresas con representación mundial y que manipulan la economía a su favor.

Pero, ¿Y la gente? ¿Y las libertades individuales y colectivas? Las personas pobres, las negras, las mujeres, las travestis son asesinadas por ciegos seguidores de este nuevo presidente sin pasado glorioso. Los homosexuales se están apresurando a casarse porque existe el peligro de que este derecho sea prohibido.

La resistencia será la nueva ley y juntos lucharemos para frenar a Bolsonaro y el ataque a las libertades.

Sea en Barcelona o en Sao Paulo, unámonos contra el fascismo y la ultraderecha.